

TEXTE ADOPTATE

Ediție provizorie

P8_TA-PROV(2018)0248

Către un sector durabil și competitiv al acvaculturii europene

Rezoluția Parlamentului European din 12 iunie 2018 referitoare la Către un sector sustenabil și competitiv al acvaculturii europene: situația actuală și provocări viitoare (2017/2118(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” (COM(2013)0229),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 304/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 708/2007 al Consiliului privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local¹,
- având în vedere Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă²,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 710/2009 al Comisiei din 5 august 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește stabilirea de norme detaliate privind producția ecologică de animale de acvacultură și de alge marine³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 889/2008 din 5 septembrie 2008 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește

¹ JO L 88, 4.4.2011, p. 1.

² JO L 221, 8.8.1998, p. 23.

³ JO L 204, 6.8.2009, p. 15.

⁴ JO L 3, 5.1.2005, p. 1.

producția ecologică, etichetarea și controlul¹,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului³,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului⁴,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1004 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 199/2008 al Consiliului⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 decembrie 2008 referitoare la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la pregătirile pentru importul de produse pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP⁹,
- având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 23 noiembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului

¹ JO L 250, 18.9.2008, p. 1.

² JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

³ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁴ JO L 354, 28.12.2013, p. 1.

⁵ JO L 149, 20.5.2014, p. 1.

⁶ JO L 157, 20.6.2017, p. 1.

⁷ JO C 21 E, 28.1.2010, p. 11.

⁸ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 132.

⁹ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 119.

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 708/2007 al Consiliului privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la exploatarea potențialului cercetării și inovării în economia albastră de a genera locuri de muncă și creștere economică²,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură în restaurante și în comerțul cu amănuntul³,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind aplicarea Directivei-cadru privind apa și a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” în contextul acvaculturii (SWD(2016)0178),
- având în vedere documentul Comisiei din 2015 intitulat „Raport general: punerea în aplicare a normelor referitoare la acvacultura peștilor cu înotătoare” [DG (SANTE) 2015-7406 - MR],
- având în vedere comunicarea Comisiei din 29 iunie 2017 intitulată „Un plan de acțiune european «O singură sănătate» (One Health) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM)” (COM(2017)0339),
- având în vedere raportul economic privind sectorul acvaculturii din UE din 2016 al Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP),
- având în vedere raportul Eurobarometru referitor la „Obiceiurile consumatorilor în ceea ce privește produsele pescărești și de acvacultură” (2017) și analiza complementară realizată de Observatorul Pieței Europene a Produselor Pescărești și de Acvacultură (EUMOFA),
- având în vedere avizul științific intitulat „Food from the Oceans” (Produse alimentare din oceane) elaborat de Grupul la nivel înalt de consilieri științifici în noiembrie 2017,
- având în vedere Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil,
- având în vedere Codul sanitar pentru animale acvatice al OIE,
- având în vedere articolul 42 și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2017 referitoare la promovarea coeziunii și a dezvoltării în regiunile ultraperiferice ale Uniunii: aplicarea articolului 349 din TFUE⁴,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0186/2018),

¹ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 177.

² JO C 316, 22.9.2017, p. 64.

³ JO C 76, 28.2.2018, p. 40.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2017)0316.

- A. întrucât acvacultura, inclusiv piscicultura maritimă și de apă dulce, precum și creșterea de moluște, crustacee, alge marine și echinoderme, este un sector economic inovator, care reprezintă activitatea de producție de alimente cu cea mai rapidă creștere și, potențial, un sector al tehnologiei înalte care necesită investiții structurale și de cercetare și o planificare operațională și financiară pe termen lung;
- B. întrucât piscicultura și conchiliocultura joacă un rol important și valoros din punctul de vedere al economiei, al ocupării forței de muncă și al aspectelor de mediu și sociale în ceea ce privește îmbunătățirea calității vieții în zonele de coastă și interioare ale Uniunii, dar și în regiunile ultraperiferice, și contribuie la securitatea nutrițională și alimentară a europenilor; întrucât există anumiți factori care influențează negativ producția în sectorul acvaculturii, printre care se numără factorii legați de mediu și de climă, dar mai ales animalele de pradă; întrucât, după cum au arătat diverse studii, aceste fenomene legate de animalele de pradă au un impact semnificativ asupra producției;
- C. întrucât comunicarea Comisiei intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” evidențiază patru domenii prioritare în care trebuie luate măsuri pentru a valorifica potențialul acvaculturii europene: procedurile administrative, amenajarea spațială coordonată, competitivitatea, în special prin conectarea sectorului cu mediul științific și condițiile de concurență echitabile;
- D. întrucât aceeași comunicare recomandă statelor membre întocmirea unor planuri strategice naționale multianuale în domeniul acvaculturii, care să analizeze principalele deficiențe și problemele ce trebuie rezolvate, să stabilească obiective comune și, în măsura posibilului, indicatori pentru evaluarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii acestor obiective;
- E. întrucât menținerea ecosistemelor și a populațiilor locale trebuie să constituie un obiectiv fundamental și prioritar, evitându-se înlocuirea și distrugerea pescuitului și a agriculturii la nivel local;
- F. întrucât, în ciuda bunelor intenții și a eforturilor depuse, sectorul acvaculturii din UE stagnează, spre deosebire de acvacultura din alte regiuni de la nivel mondial care înregistrează o creștere din ce în ce mai mare;
- G. întrucât se estimează că producția acvicolă din UE acoperă doar 10 % din cererea internă de pește și întrucât mai mult de jumătate din cererea de produse pescărești provine din importuri din țări terțe;
- H. întrucât acvacultura ar trebui să fie văzută și tratată ca o formă de agricultură, în special în cazul pisciculturii în iazuri;
- I. întrucât decalajul regiunilor ultraperiferice în ceea ce privește dezvoltarea acvaculturii este deosebit de accentuat;
- J. întrucât avizul recent al Grupului la nivel înalt de consilieri științifici în urma întrebării adresate grupului de comisarul Vella, și anume „Cum se pot obține cantități mai mari de produse alimentare și de biomasă din oceane într-un mod care să nu priveze generațiile viitoare de beneficiile lor?”, cuprinde următoarele recomandări: să se integreze paradigma culturii responsabile a „produselor alimentare provenite din oceane” în marile programe politice de la nivel mondial și de la nivelul UE; și: să se dezvolte într-o

mai mare măsură și într-un mod mai strategic sectorul mariculturii din Europa, printr-un cadru cuprinzător de politici concertate, inclusiv prin elaborarea de orientări privind includerea cerințelor referitoare la maricultură în punerea în aplicare a Directivei din 2014 a UE privind amenajarea spațiului maritim și prin extinderea cooperării tehnologice la sectorul mariculturii în temeiul unor acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS) încheiate între Uniunea Europeană și țările partenere din sud;

- K. întrucât, pentru înființarea sau extinderea unei ferme de acvacultură în UE, este nevoie de obținerea a diferite permise și autorizații, iar procedura de obținere a acestor documente oficiale nu este armonizată la nivelul UE și, în general, este lentă, complexă și lipsită de securitate juridică și previzibilitate economică; întrucât această situație riscă să împiedice dezvoltarea sectorului și ar putea descuraja investițiile în afaceri și duce la costuri excesive pentru sector, încurajând în plus indirect importurile din țări terțe;
- L. întrucât cele mai complexe proceduri legate de operațiunile de acvacultură sunt cele legate de cerințele de mediu (evaluări ale impactului asupra mediului, evaluări strategice de mediu și proceduri de supraveghere), dar, în mod paradoxal, complexitatea acestor proceduri administrative și ritmul lent în care se desfășoară nu asigură întotdeauna protecția mediului, ci, dimpotrivă, uneori fac dificilă dezvoltarea de ferme de acvacultură socioeconomice, sustenabile ecologic și de calitate; întrucât, între acvacultura de apă dulce și cea maritimă, există diferențe; întrucât diferențele dintre subsectoarele acvaculturii fac necesare practici diferite în ceea ce privește gestionarea, hrănirea și reproducerea stocurilor; întrucât aceste diferențe trebuie luate în considerare în mod adecvat atunci când se elaborează reglementări pentru acvacultura din UE și, în special, standarde de mediu sustenabile;
- M. întrucât complexitatea și întârzierile birocratice, în special cele legate de acordarea de licențe și de planificare, reprezintă inacțiune, care determină inevitabil costuri economice și socioprofesionale pentru potențialii investitori în zonele în care se află fermele de acvacultură, având impact mai ales asupra ocupării forței de muncă în rândul tinerilor și al femeilor;
- N. întrucât pentru o amenajare corespunzătoare a spațiului trebuie să se țină seama de diferitele nevoi ale diverșilor utilizatori, precum și de necesitatea de a proteja natura și trebuie să se depună eforturi pentru a reconcilia aceste nevoi; întrucât indisponibilitatea locațiilor, lipsa unei amenajări spațiale adecvate și conflictul cu alte activități economice au efecte considerabile asupra dezvoltării acvaculturii UE în unele regiuni, deoarece sectorul acvaculturii s-ar putea să aibă o influență mai redusă decât alte sectoare „puternice”;
- O. întrucât planificarea spațială este una dintre cerințele prealabile pentru dezvoltarea pe termen lung a acvaculturii și mijlocul necesar pentru a asigura spații adecvate de planificare pentru acvacultură, ținând cont de alte activități din zonele vizate;
- P. întrucât legislația UE în domeniul mediului are la bază directive (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele) și întrucât, prin urmare, transpunerea și aplicarea acestora este lăsată la latitudinea statelor membre și a autorităților locale și regionale, cu un anumit grad de libertate; întrucât, în consecință, nu există o punere în aplicare uniformă la nivelul întregii UE, ceea ce duce la incertitudine juridică pentru întreprinderi și ferme și la o

lipsă de previzibilitate pentru investitori și creează condiții de concurență inechitabile;

- Q. întrucât avizul științific „Produse alimentare din oceane” arată că singura modalitate de a obține rapid o creștere semnificativă a alimentelor și a biomasei din ocean constă în recoltarea organismelor prezente la nivelurile inferioare ale lanțului alimentar, precum macroalgele și moluștele bivalve;
- R. întrucât diferitele cadre juridice naționale sau regionale pentru acvacultură pot duce la situația în care întreprinderile să fie supuse unor cerințe juridice diferite chiar dacă desfășoară activități în același bazin maritim, ceea ce la rândul său riscă să denatureze concurența;
- S. întrucât exemplele de bună cooperare pe baza unor acorduri voluntare și a altor acorduri între ecologiști și sector sunt binevenite; întrucât, în timp ce exemplele pozitive de contribuții ale acvaculturii la păstrarea unei bune calități a apei și la serviciile ecosistemice acvatice sunt binevenite, este important să se recunoască totodată impactul negativ pe care îl poate avea acvacultura asupra mediului local și a calității apei și să se urmărească reducerea acestuia; prin urmare, încurajează continuarea procesului de inovare și adoptarea de noi inițiative pentru a asigura sustenabilitatea și rentabilitatea pe termen lung a sectorului;
- T. întrucât, pentru creșterea moluștelor bivalve și pentru cultivarea de macroalge, este nevoie de un aport echilibrat de săruri nutritive în mediul înconjurător;
- U. întrucât, având în vedere cele de mai sus, acest tip de fermă piscicolă de apă dulce funcționează și ca serviciu de protecție a mediului, care protejează calitatea și cantitatea apei și care merită mult mai multă recunoaștere și sprijin din partea factorilor de decizie din UE decât primește în prezent;
- V. întrucât produsele din UE trebuie să respecte o serie de norme și standarde riguroase în materie de mediu, sănătate a animalelor, bunăstare a animalelor și protecție a consumatorilor în ceea ce privește operațiunile de producție, hrana animalelor, bunăstarea, transportul, prelucrarea și condițiile sociale de ocupare a forței de muncă, acestea influențând direct costurile de producție; întrucât, prin urmare, produsele din UE sunt sustenabile și de o calitate excelentă, putând fi mai costisitoare și, așadar, deseori mai puțin competitive decât cele importate, care, de multe ori, ajung pe piața UE la prețuri scăzute din cauza unor practici care nu sunt sustenabile din punct de vedere ecologic, social și al muncii și a căror producție este corelată cu standarde scăzute în materie de bunăstare și sănătate a animalelor;
- W. întrucât unele întreprinderi de acvacultură depind în mare măsură de resursele de energie, ceea ce mărește costurile de producție în acvacultură;
- X. întrucât consumul de pește, un aliment care conține proteine, acizi grași, vitamine, minerale și oligo-elemente benefice sănătății umane, ar trebui să crească și întrucât calitatea excelentă a peștelui și a fructelor de mare din UE ar trebui să constituie un avantaj concurențial major pentru acvacultura din UE;
- Y. întrucât consumul global de pește crește constant, în paralel cu creșterea globală a populației;
- Z. întrucât, în plus, nu există întotdeauna o coerență între politicile comerciale, sociale și

de mediu ale UE: de exemplu, UE acordă țărilor în curs de dezvoltare vulnerabile statutul de țări beneficiare ale sistemului generalizat de preferințe (SGP și SGP +), cu scopul de a le permite acestora să plătească mai puține taxe sau să nu plătească deloc taxe la exporturile către UE, oferindu-le un acces vital la piața UE și contribuind la creșterea lor; întrucât, în același timp, unele dintre aceste țări, de exemplu unele țări din Asia, produc produse de acvacultură care nu respectă standardele de mediu, de bunăstare a animalelor, de sănătate, sociale și ale muncii pe care trebuie să le respecte operatorii din UE și care, în unele cazuri, încalcă drepturile omului;

- AA. întrucât UE depinde, de asemenea, în mare măsură de importul de produse pescărești din țările terțe pentru furaje de acvacultură și întrucât activitățile de cercetare și promovare privind furajele alternative mai sustenabile au fost, până în prezent, insuficiente;
- AB. întrucât comerțul extern al UE cu produse de acvacultură înregistrează un deficit și întrucât are loc o concurență neloială între produsele de acvacultură importate din țările terțe și produsele din UE, în detrimentul calității alimentelor și al sănătății consumatorilor;
- AC. întrucât acvacultura în țări terțe oferă oportunități pentru investițiile UE;
- AD. întrucât consumatorii europeni nu pot percepe diferențele dintre produsele acvaculturii europene și cele din țările terțe în ceea ce privește calitatea, amprenta ecologică, comportamentul social și respectul față de bunăstarea animalelor atunci când informațiile pe care le primesc cu privire la acestea sunt insuficiente sau inexacte (în special în ceea ce privește țara de origine, decongelarea sau identificarea speciilor);
- AE. întrucât legislația UE cu privire la informațiile care trebuie furnizate consumatorilor despre produsele acvatice este clară și întrucât responsabilitatea privind controlul acestora revine autorităților din statele membre; întrucât, cu toate acestea, este, în general, binecunoscut faptul că, în realitate, nici pescăriile, nici restaurantele nu furnizează consumatorilor aceste informații esențiale; întrucât punerea în aplicare insuficientă a legislației UE în acest domeniu subminează competitivitatea acvaculturii din UE;
- AF. întrucât piscicultura sustenabilă se bazează pe creșterea unor animale sănătoase, iar în acest scop este esențial să se dezvolte instrumente veterinare specifice și inovatoare, în special vaccinuri și antibiotice, care ar trebui să fie utilizate responsabil și restrictiv, astfel încât să se asigure sănătatea și bunăstarea animalelor și a consumatorilor, și produse de acvacultură sigure și nutritive, care să nu dăuneze mediului și speciilor sălbatice; întrucât normele UE în materie de sănătate a animalelor trebuie să ia în considerare, de asemenea, particularitățile acvaculturii și caracteristicile speciilor de pește la tratarea infecțiilor și bolilor și impactul asupra calității produsului;
- AG. întrucât Planul de acțiune european „O singură sănătate” împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM) constată că imunizarea prin vaccinare este o intervenție de sănătate publică rentabilă în eforturile de combatere a rezistenței la antimicrobiene¹, inclusiv în cazul acvaculturii;

¹ Comisia Europeană (29 iunie 2017), Un plan de acțiune european „O singură sănătate” (One Health) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM), p. 10.

- AH. întrucât imaginea pe care societatea și consumatorii europeni o au asupra acvaculturii variază de la un stat membru la altul, dar, în general, în mod clar se mai pot aduce îmbunătățiri;
- AI. întrucât, deși întotdeauna se mai pot aduce îmbunătățiri prin practici mai bune, imaginea negativă asupra acestei activități nu are la bază întotdeauna probleme reale (aspecte legate de mediu, calitate sau siguranță), ci idei preconcepute pe care le au consumatorii cu privire la acvacultură; întrucât, în mare parte, această situație este generată de convingerea că efectele reale ale acvaculturii în anumite țări terțe (țări în curs de dezvoltare) se regăsesc, de asemenea, în UE, ceea ce nu este adevărat;
- AJ. întrucât practicile foarte variate în materie de acvacultură duc la diferențe semnificative în ceea ce privește calitatea produsului, impactul de mediu și condițiile sanitare, printre altele, punând adesea consumatorul într-o situație de nesiguranță cu privire la produsul rezultat;
- AK. întrucât reputația proastă a acvaculturii afectează guvernanta acestui sector de către administrațiile publice (acordarea de licențe, planificarea etc.), dar și condițiile de comercializare;
- AL. întrucât este important să se ia act de potențialul acvaculturii de apă dulce, al acvaculturii interioare în ape împrejmuite, al acvaculturii integrate multitrofile, al sistemelor de recirculare sau al acvaponiei în zonele urbane pentru îmbunătățirea securității alimentare și dezvoltarea zonelor rurale;
- AM. întrucât crustaceele, moluștele și plantele acvatice, cum ar fi algele, reprezintă, de asemenea, o resursă importantă pentru acvacultură;
- AN. întrucât cercetarea și inovarea au un rol fundamental în valorificarea potențialului acvaculturii sustenabile; întrucât este posibilă creșterea în mod sustenabil a producției prin dezvoltarea bazată pe inovare, regenerarea și curățarea apelor și folosirea de energii din surse regenerabile și prin eficiența energetică și a utilizării resurselor, reducându-se în același timp impactul asupra mediului și furnizându-se servicii de mediu;
- AO. întrucât protocoalele standard la nivelul UE în ceea ce privește datele științifice care permit supravegherea și îmbunătățirea gestiunii și a practicilor de producție, precum și impactul acestora asupra sănătății și mediului au o importanță considerabilă;
- AP. întrucât ar trebui favorizată creșterea speciilor native sau endemice, pentru a reduce impactul asupra mediului și pentru a spori sustenabilitatea acvaculturii;
- AQ. întrucât dificultățile în accesarea creditelor și decalajul semnificativ între momentul realizării investiției și momentul primei vânzări (în general, trei ani sau mai mult) riscă să descurajeze investitorii;
- AR. întrucât condițiile de prefinanțare oferite de bănci și instituțiile financiare sunt din ce în ce mai stricte;
- AS. întrucât procedurile, care în majoritatea cazurilor nu sunt suficient de clare pentru utilizatori, și multitudinea de documente care trebuie depuse pentru a obține finanțare din partea Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) sunt descurajatoare pentru solicitanți; întrucât cei aproximativ 1 280 de milioane de euro

disponibili în perioada de programare actuală (2014-2020) nu sunt suficienți pentru a dezvolta sectorul european al acvaculturii; întrucât, în plus, rata de absorbție de către statele membre este foarte scăzută;

- AT. întrucât acvacultura sustenabilă trebuie să țină seama de posibilele efecte asupra stocurilor de pește sălbatic și asupra calității apei, însă, pe de altă parte, are nevoie, de asemenea, de stocuri de pește sănătoase și de o apă de calitate excelentă;
- AU. întrucât datele disponibile indică un decalaj din ce în ce mai mare – estimat la opt milioane de tone – între nivelul consumului de pește și fructe de mare din UE și volumul capturilor pescăriilor; întrucât o acvacultură sustenabilă, împreună cu un pescuit sustenabil, poate contribui la asigurarea pe termen lung a securității alimentare și nutriționale, inclusiv a aprovizionării cu alimente, precum și a creșterii economice și a ocupării forței de muncă în rândul cetățenilor Uniunii și la satisfacerea cererii tot mai mari de alimente de origine acvatică la nivel mondial, cu condiția să se utilizeze surse sustenabile de hrană pentru activitățile de acvacultură și să se prevină degradarea mediului; întrucât, prin urmare, acvacultura sustenabilă poate contribui la obiectivul general de eliminare a decalajului existent între nivelul consumului și nivelul producției de pește și fructe de mare din UE;
- AV. întrucât, în sectorul acvaculturii, un kilogram de pește cu valoare scăzută poate fi transformat într-un kilogram de pește cu valoare ridicată (ca în cazul capelinului transformat în calcan, a cărui valoare crește de la 0,10 EUR la 7 EUR pe kilogram);
- AW. întrucât tinerii sunt mai puțin interesați de a lucra în sectorul acvaculturii sau de a investi și de a dezvolta acest sector, din cauza slabei comunicări și a lipsei de stabilitate și de perspective financiare, ceea ce îl face neatrăgător pentru tinerele generații;
- AX. întrucât acvacultura sustenabilă deținută și gestionată de către comunitate poate aduce beneficii socioeconomice regiunilor periferice costiere și poate juca un rol pozitiv în economia albastră;
- AY. întrucât acvacultura de apă dulce reprezintă 20 % din realizările acestui sector la nivelul întregii Europe și întrucât sprijinul din partea UE ar trebui să corespundă acestei proporții; întrucât structura diferită a acvaculturii de apă dulce înseamnă că aceasta are nevoie de norme speciale și de un capitol separat în legislația privind politica comună a UE privind pescuitul;
- AZ. întrucât cercetarea și inovarea sunt fundamentale pentru a spori sustenabilitatea și competitivitatea sectorului acvaculturii pe piața UE;
- BA. întrucât proiectele de acvacultură de apă dulce pot fi realizate și cu finanțare ex post și întrucât, deseori, acest lucru necesită eforturi disproporționate din partea investitorilor, astfel încât, în numeroase cazuri, piscicultorii nu îndrăznesc să se implice în proiecte; întrucât, în majoritatea cazurilor, intensitatea sprijinului este necorespunzătoare,

Valorificarea potențialul acvaculturii din UE

1. recunoaște efectele pozitive pe care acvacultura sustenabilă, atât în sectorul maritim, cât și în cel de apă dulce, le poate avea asupra ocupării forței de muncă și economiei Uniunii, în general, îmbunătățind productivitatea și calitatea vieții în zonele sale costiere și interioare; subliniază necesitatea de a stimula dezvoltarea și diversificarea sectorului,

precum și inovarea în cadrul acestuia, promovând creșterea producției de pește, crustacee, moluște, alge și echinoderme provenite din acvacultură, îmbunătățind competitivitatea acestor produse (cu scopul de a îmbunătăți producția UE din acvacultură astfel încât să ajungă cel puțin la rata actuală de creștere a acvaculturii pe plan global în termen de cinci ani și de a încuraja investițiile în echipamente mai eficiente din punct de vedere energetic și mai economice) și crescând consumul de astfel de produse și contribuția la securitatea alimentară și nutrițională pentru cetățenii UE; insistă asupra faptului că acest lucru trebuie să se facă păstrând în același timp funcționarea corespunzătoare a ecosistemelor marine, astfel încât să permită practicarea în continuare a acvaculturii și pescuitului comercial profitabile și alte utilizări sustenabile ale mediului marin;

2. consideră că UE trebuie să își mărească producția în sectorul acvaculturii, în special pentru a reduce presiunea asupra locurilor de pescuit naturale; este de opinie că furajele pe bază de pește ar trebui să fie obținute într-un mod sustenabil și nu ar trebui să pericliteze obiectivele referitoare la producția maximă sustenabilă ale politicii comune în domeniul pescuitului, precum și că ar trebui să se controleze încărcările cu nutrienți; subliniază importanța cooperării între cercetători, sectorul acvaculturii, producătorii de furaje și administrațiile și organizațiile de mediu; subliniază că acvacultura UE ar trebui să țină seama de aspecte legate de calitate, sustenabilitate, siguranță alimentară, mediu și sănătatea animalelor și a oamenilor și ar trebui să fie un model în această privință; ia act cu satisfacție de noile inițiative în domeniul acvaculturii terestre, în special în zonele maritime sensibile și în regiunile europene cu ape împrejmuite, și consideră că sunt necesare măsuri mai ferme pentru ca sectorul acvaculturii să devină mai eficient, mai viabil din punct de vedere economic, mai responsabil din punct de vedere social și mai ecologic, astfel încât să răspundă mai bine cererii de pește de la nivel european, reducând totodată dependența de importuri a Europei;
3. salută comunicarea Comisiei intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” și identificarea de către aceasta a principalelor domenii în care eforturile trebuie să se concentreze pe valorificarea potențialului acvaculturii din UE, astfel încât acest sector, împreună cu pescuitul sustenabil, să poată contribui la obiectivul de a elimina decalajul dintre nivelul consumului și nivelul producției de pește și fructe de mare în UE într-o manieră sustenabilă din punct de vedere ecologic, social și economic;
4. subliniază că acvacultura de apă dulce, care este o oportunitate pentru îmbunătățirea securității alimentare și dezvoltarea zonelor rurale, încă nu este explorată în mod corespunzător;
5. subliniază că creșterea sustenabilă trebuie să se bazeze pe: previzibilitatea investițiilor comerciale și certitudine juridică, ce pot fi asigurate prin intermediul unor cadre administrative mai eficiente, o mai mare transparență a guvernantei, criterii clare, uniforme și simplificate pentru acordarea licențelor pe teritoriul UE, proceduri comune de gestionare a bolilor și acces la tratamente veterinare corespunzătoare fără efecte nocive asupra sănătății animale și umane, o amenajare a spațiului eficientă, punerea la dispoziție a unor documente de orientare, schimbul de cele mai bune practici, sprijinul Consiliului consultativ pentru acvacultură și o susținere financiară adecvată; subliniază că toți acești factori pot contribui la o creștere sustenabilă;
6. salută concluziile și recomandările din avizul științific intitulat „Produse alimentare din

ocean” publicat în noiembrie 2017 referitoare la dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor în domeniul maritim, al pescuitului și al acvaculturii în anii următori pentru a contribui la creșterea cantității de produse alimentare sustenabile provenite din oceane;

7. solicită Comisiei să sprijine industria în eforturile sale de a reduce dependența de stocurile de pește sălbatic pentru producția de hrană pentru pești, inclusiv prin utilizarea sporită a algelor marine și a altor alge;
8. solicită Comisiei să încurajeze dezvoltarea în continuare a sectorului emergent al acvaculturii de alge marine;
9. recunoaște potențialul acvaculturii de a contribui la securitatea alimentară și nutrițională pentru cetățenii din UE și necesitatea unei alimentații sănătoase și sustenabile, a unor sisteme alimentare inteligente din punct de vedere climatic, favorabile pentru bunăstarea animalelor și sustenabile din punct de vedere ecologic și a circularității și eficienței în utilizarea resurselor în cadrul sistemelor alimentare, încurajând inovarea și capacitatea comunităților;
10. reamintește că dezvoltarea acvaculturii europene trebuie să fie legată de necesitatea de bază și vitală a producției autonome, sigure, nutriționale și sustenabile de alimente și trebuie să ocupe un loc mai important pe agenda globală a UE;
11. invită Comisia și statele membre să investească în cercetare, studii și proiecte-pilot pentru practici acvicole inovatoare, orientate către viitor și responsabile față de mediu, inclusiv în sisteme de acvacultură multitrofică integrată (SAMI), acvaponie și sisteme de recirculare în domeniul acvaculturii (SRA), care reduc impactul fermelor de acvacultură asupra habitatelor, a populațiilor de animale sălbatice și a calității apei, contribuind astfel la o abordare bazată pe ecosistem;
12. solicită Comisiei să realizeze o analiză aprofundată și să garanteze o urmărire adecvată a punerii în aplicare a fiecăreia dintre recomandările Grupului la nivel înalt de consilieri științifici;
13. subliniază că orice politică europeană în domeniul acvaculturii sustenabile trebuie să țină seama de diferitele caracteristici, nevoi și provocări ale diverselor tipuri de producție din acvacultură și că trebuie elaborate măsuri adaptate care iau în considerare, de asemenea, diferențele geografice și potențialele efecte ale schimbărilor climatice; invită, prin urmare, Comisia ca, în politica comună în domeniul pescuitului de după 2020, să stabilească norme individuale adaptate la caracteristicile fiecărui subsector;
14. subliniază potențialul acvaculturii de apă dulce, precum și al acvaculturii interioare în ape împrejmuite, al acvaculturii integrate multitrofice, al sistemelor de recirculare și al acvaponiei în zonele urbane; subliniază că acvacultura de apă dulce, care este o oportunitate pentru îmbunătățirea securității alimentare și dezvoltarea zonelor rurale, încă nu este suficient explorată, însă joacă un rol social important, furnizând locuri de muncă în zonele rurale cele mai sărace, precum și un rol ecologic în menținerea unor zone umede valoroase și în furnizarea unei game vaste de servicii ecosistemice, care depășesc cu mult valoarea sa economică;
15. subliniază importanța activării instrumentelor de coordonare, a grupurilor de studiu și a acțiunilor la nivelul UE, pentru a stabili în ce situații producția de moluște este

periclitată în mod semnificativ de acțiunile prădătoare ale doradei (*Sparus aurata*) și pentru a căuta soluții sustenabile și ecologice;

16. recunoaște potențialul acvaculturii și al procesării și exporturilor complementare de produse halieutice, în calitate de industrie autohtonă pentru ocuparea forței de muncă și beneficii economice, în special în zonele rurale costiere și comunitățile insulare;
17. subliniază cât este de important ca Directiva-cadru privind apa (DCA) și Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” (MSFD) să asigure protecția zonelor de producție a moluștelor, astfel cum se menționează în Directiva privind moluștele (în prezent abrogată);
18. subliniază că, într-un mediu în care se vor produce macroalge sau moluște bivalve, reducerea aportului de nutrienți pentru atingerea unei bune stări ecologice trebuie să țină cont de capacitatea de reducere naturală a organismelor crescute sau cultivate;

Simplificarea procedurilor administrative

19. subliniază rolul esențial al autorităților locale și regionale în dezvoltarea acvaculturii europene, inclusiv în punerea în aplicare a planurilor strategice multianuale elaborate de statele membre;
20. subliniază că creșterea sustenabilă a acvaculturii trebuie să se bazeze pe previzibilitatea investițiilor și securitatea juridică a activității economice, care presupune, în special:
 - (a) simplificarea și accelerarea procedurilor administrative – mai puțină birocrație – la nivelul UE, național și regional, utilizând în cea mai mare măsură posibilă tehnologiile informației și comunicațiilor, asigurând în același timp că mediul marin nu este deteriorat și mai mult;
 - (b) îmbunătățirea transparenței și o planificare adecvată;
 - (c) o mai bună coordonare în ceea ce privește competențele partajate ale UE, ale statelor membre și, după caz, ale autorităților locale și regionale;
 - (d) proceduri de autorizare transparente, clare și accelerate însoțite de termene limitate pentru ajungerea la un acord, astfel încât investitorii să nu fie descurajați;
 - (e) monitorizarea îndeaproape de către Comisie a planurilor strategice naționale multianuale ale statelor membre;
 - (f) orientări din partea Comisiei privind planurile strategice naționale în vederea punerii în aplicare uniforme a legislației UE (în special în domeniul mediului și pentru asigurarea sănătății și asigurarea faptului că nu sunt afectate nici ecosistemele, nici activitățile de pescuit);
 - (g) un cadru juridic coordonat între diferitele regiuni și state membre care au în comun aceleași ape, în vederea asigurării unei concurențe loiale și a unor politici de mediu eficiente;
 - (h) o cooperare strânsă între Comisie și autoritățile competente (naționale, dar și

locale și regionale) la punerea în aplicare a legislației UE (în special în domeniul sanitar și al mediului), precum și susținerea coordonării legislației naționale sau regionale, dacă este cazul;

(i) mecanisme pentru schimbul de informații și bune practici între statele membre, printr-o metodă deschisă de coordonare a măsurilor naționale privind securitatea activității economice, accesul la apele și spațiul Uniunii și simplificarea procedurilor de acordare a licențelor;

(j) sprijin financiar public adecvat la nivelul UE și la nivel național pentru o producție, o inovare și o dezvoltare sustenabile și responsabile în domeniul acvaculturii;

(k) o mai bună integrare a perspectivei acvaculturii și pescuitului în acordurile comerciale ale Uniunii;

21. propune, în ceea ce privește sistemul administrativ, crearea, cât mai curând posibil, a unui „ghișeu unic”, care să își asume și să exercite toate responsabilitățile în domeniu și să permită înaintarea documentelor relevante către un organism administrativ unic; consideră că acest lucru ar îmbunătăți relația dintre utilizatorul final și diferitele niveluri ale administrației publice;
22. propune stabilirea unui sistem simplificat sau „accelerat” de atribuire a licențelor, prin care administrația competentă să acorde o certificare provizorie care să le permită acelor operatori ce îndeplinesc anumite criterii predefinite să își înceapă activitatea; subliniază că respectivele criterii s-ar putea baza pe istoricul activității solicitantului, pe faptul că proiectul de acvacultură prezentat este cu adevărat unul de pionierat în ceea ce privește inovarea și/sau sustenabilitatea sau pe crearea de zone de servitute rezervate acvaculturii, unde au fost definite în prealabil utilizările incompatibile cu acvacultura;

Echitatea în interacțiunea cu alte sectoare

23. subliniază că amenajarea corespunzătoare a spațiului ar trebui să țină seama de toate sectoarele (abordare holistică), de aspectele legate de sustenabilitate și de securitatea alimentară, fără a privilegia sectoarele economice puternice în detrimentul acvaculturii; subliniază că amenajarea spațiului nu trebuie să implice neapărat segregarea activităților în anumite domenii, ci mai degrabă compatibilitatea echilibrată dintre acestea, ceea ce poate aduce beneficii tuturor;
24. sugerează sprijinirea unui rol și a unei implicări mai active și mai importante în procesul decizional a organizațiilor din domeniul acvaculturii și a grupurilor de acțiune locală în sectorul pescuitului (FLAG), prin regionalizare, în vederea asigurării celei mai bune abordări pentru fiecare regiune specifică;
25. subliniază că trebuie să se acorde atenția cuvenită intereselor sectorului acvaculturii și că acesta trebuie să beneficieze de un tratament echitabil în interacțiunea cu alte sectoare, de exemplu în ceea ce privește amenajarea spațiului;
26. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze hărți pentru amenajarea spațiului, pentru a identifica posibilele zone unde acvacultura ar putea coexista cu alte activități;
27. subliniază că amenajarea spațiului și condițiile de acordare a licențelor sunt motivul cel mai probabil pentru reticența altor sectoare importante sau puternice de a partaja spațiul;

28. subliniază că, pentru a asigura condiții de concurență echitabile în ceea ce privește accesul la resursele marine, studiile de impact socioeconomic și de mediu necesare pentru acvacultură ar trebui, de asemenea, să vizeze toate sectoarele care se intersectează cu aceasta, precum turismul sau extragerea materiilor prime;
29. solicită statelor membre și autorităților naționale să respecte legislația UE privind apele și regenerarea și curățarea zonelor contaminate;
30. subliniază că legislația ar trebui adoptată după consultarea, în mod egal, a tuturor părților interesate;

Adaptarea legislației la nevoile acvaculturii

31. subliniază că sustenabilitatea mediului trebuie să fie însoțită de sustenabilitatea socială și economică (cei trei piloni ai sustenabilității) și că trebuie să se acorde atenția cuvenită actualei și potențialei contribuții a acvaculturii la securitatea alimentară în Uniune;
32. salută bunele practici din cadrul sectorului și exemplele de bună cooperare, pe baza unor acorduri voluntare și a altor tipuri de acorduri, dintre ecologiști și sector, inclusiv în siturile Natura 2000; salută numeroasele exemple de contribuții ale acvaculturii la păstrarea unei bune calități a apei; recunoaște serviciile ecosistemice acvatice furnizate de sector și solicită instituirea de stimulente pentru consolidarea acestora; subliniază că introducerea unor noi complicații juridice în domeniul acvaculturii este inoportună din punctul de vedere al sustenabilității și al dezvoltării socio-economice;
33. subliniază că legislația UE ar trebui să fie mai bine adaptată la realitățile, particularitățile și nevoile acvaculturii în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului și în concordanță, printre altele, cu legislația UE în domeniul mediului, în conformitate cu obiectivul privind atingerea de către toate apele marine a unei stări ecologice bune până în 2020 și luând în considerare importanța ocupării forței de muncă în rândul femeilor și al tinerilor în acest sector;
34. subliniază că, în cazurile în care punerea în aplicare a legislației UE este problematică sau inconsecventă, ar trebui emise orientări privind interpretarea acesteia și bunele practici;
35. reiterează că acest sector ar trebui să fie implicat mai îndeaproape în procesul decizional;
36. solicită Comisiei să îmbunătățească contribuția limitată a producției acvicole la cererea internă de pește, estimată la 10 %, și să schimbe situația actuală în care peste jumătate din cererea de pește din Uniune este acoperită de produse importate;

Consolidarea competitivității acvaculturii UE în interiorul și în afara granițelor noastre

37. solicită să se impună obligația ca produsele de acvacultură importate să îndeplinească aceleași standarde de mediu, de siguranță alimentară, sociale și de muncă pe care trebuie să le îndeplinească operatorii din UE și să respecte drepturile omului în aceeași măsură ca operatorii din UE și regretă că încă nu există condiții de concurență echitabile în acest domeniu și că denaturarea periculoasă a concurenței reprezintă o problemă gravă pentru operatorii din UE;

38. atrage atenția asupra situației cu care se confruntă în prezent piscicultorii europeni care administrează iazuri, aceștia înregistrând pierderi substanțiale ce afectează întregul stoc din cauza prădătorilor precum vidra, bătlanul și cormoranul; subliniază că acești prădătoriucid, de asemenea, puietul de șalău și de crap, limitând astfel în mod semnificativ creșterea și reproducerea peștilor de apă dulce; invită, prin urmare, statele membre să aplice derogările existente cu privire la bătlan și cormoran și invită Comisia să realizeze o revizuire a stadiului de conservare a vidrei și să autorizeze, dacă este necesar, eliminarea și controlul acestor animale de pradă;
39. solicită să se realizeze mai multe controale mai stricte la sursă și la frontieră pentru produsele importate și ca, la nivel intern, să se adopte măsuri de combatere a practicilor de acvacultură ilegale sau „ascunse” care afectează dezvoltarea internă a sectorului;
40. subliniază că UE ar trebui să-și exporte standardele de sustenabilitate și cunoștințele specializate; consideră că acest lucru este deosebit de relevant în cazul regiunilor învecinate care produc specii similare celor produse în UE și, în special, în cazul țărilor terțe care au ape comune cu UE;
41. solicită Comisei să asigure că acordurile comerciale cu parteneri terți condiționează accesul preferențial pe piață de respectarea unor standarde de sustenabilitate și de bunăstare a animalelor echivalente cu cele aplicabile în UE;
42. invită Comisia să susțină, în cadrul politicii UE de cooperare cu țările în curs de dezvoltare, măsuri de sprijin și de formare menite să ajute la promovarea acvaculturii sustenabile și la o mai mare sensibilizare a producătorilor din acvacultură din țările respective față de o politică a calității și față de standarde de producție mai ridicate, în special în ceea ce privește mediul, igiena și standardele sociale;
43. solicită să se adopte măsuri pentru încurajarea investițiilor UE în proiecte de acvacultură în țări terțe;
44. solicită Comisiei să continue să se asigure că normele UE privind importurile sunt respectate în țările terțe exportatoare, inclusiv în sensul existenței unor proceduri de creștere care să respecte standardele de mediu, de igienă și sociale, în vederea asigurării la nivel internațional a unor condiții de concurență echitabile; consideră totodată că rezultatele monitorizării proceselor de acvacultură în țări terțe ar trebui să aibă o influență decisivă asupra reînnoirii autorizațiilor de export al produselor în UE;
45. solicită Comisiei să evalueze efectele Brexitului în domeniul acvaculturii;

Îmbunătățirea informațiilor furnizate consumatorilor

46. insistă asupra unei aplicări depline și complete a legislației UE privind etichetarea și informarea consumatorilor, atât pe piețele de pește, cât și în sectorul hotelier, al restaurantelor și de catering (HORECA); consideră că acest lucru este important pentru toate produsele pescărești (nu numai cele de acvacultură), atât importate, cât și produse în UE; consideră că Regulamentul privind controlul ar trebui adaptat și consolidat în acest scop;
47. solicită să se instituie o etichetă specifică pentru recunoașterea produselor provenite dintr-o acvacultură sustenabilă a UE și subliniază că este nevoie să se asigure transparența pentru consumatori și în ceea ce privește produsele de acvacultură

importate din țări terțe, acest lucru putând fi posibil prin consolidarea trasabilității;

Asigurarea bunăstării animale

48. consideră că strategia în cazul sacrificării ar trebui să includă propuneri de asigurare a unor procese destinate dezvoltării de parametri eficienți pentru metodele de sacrificare în condiții umane a peștilor, în conformitate cu orientările OIE și EFSA, și de garantare a faptului că echipamentul folosit pentru sacrificarea peștilor funcționează în conformitate cu parametrii respectivi și că sacrificarea eficientă prin metode umane a peștilor de crescătorie este pusă în aplicare, evaluată și certificată în întreaga UE;

Disponibilitatea produselor de uz veterinar

49. subliniază că legislația UE în domeniul veterinar trebuie mai bine adaptată la realitățile și nevoile acvaculturii, ținând seama de diversele specii și de diferențele operaționale;
50. subliniază că este necesară o veritabilă piață comună a UE pentru vaccinuri și alte produse de uz veterinar care să protejeze sănătatea umană și animală, în special pentru speciile „minore”;
51. constată că costul relativ ridicat al instrumentelor de diagnosticare, al soluțiilor alternative la antimicrobiene și al vaccinării, în comparație cu cel al antibioticelor utilizate pe scară largă, constituie, în mod regretabil, un obstacol în calea creșterii ratei de vaccinare, creștere încurajată de planul de acțiune¹; salută prezentarea în cadrul planului de acțiune al Comisiei a unor stimulente menite să încurajeze recurgerea într-o mai mare măsură la instrumente de diagnosticare, la soluții alternative la antimicrobiene și la vaccinare²;
52. solicită Comisiei să stabilească obligația furnizării de informații privind folosirea vaccinurilor și a antibioticelor în acvacultură, având în vedere posibilele riscuri pentru sănătatea umană și ecosistem;
53. consideră că Comisia și statele membre ar trebui să instituie stimulente și măsuri practice, inclusiv măsuri pentru o mai bună punere în aplicare a Directivei 2006/88/CE sau, după caz, să prezinte modificări la directivă, pentru a încuraja o abordare globală în lanț a rezistenței la antimicrobiene și pentru a crește utilizarea soluțiilor alternative la antimicrobiene, a instrumentelor de diagnosticare și a vaccinurilor în acvacultură și, prin urmare, pentru a preveni, a controla și a eradica într-un mod rentabil bolile și rezistența la antibiotice la animalele acvatice, optimizând totodată potențialul de supraviețuire și de creștere al acestor animale și eficiența producției în acest sector;
54. subliniază necesitatea de a favoriza, în programele europene și naționale, cercetarea științifică privind sănătatea peștilor, a crustaceelor și a moluștelor și dezvoltarea de noi produse de uz veterinar pentru speciile acvatice;
55. observă, în acest sens, că rezistența la antibiotice este o problemă gravă pentru medicina umană și veterinară și solicită Comisiei să limiteze folosirea antibioticelor la acele situații în care există un risc de boală epizootică în cadrul instalației de acvacultură, și

¹ Un plan de acțiune european „O singură sănătate” (*One Health*) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM), p. 15.

² Ibid., p. 12.

nu doar ca măsură preventivă, și să evalueze impactul acestora în ceea ce privește riscul ca rezistența la antibiotice să se transmită consumatorilor;

Îmbunătățirea campaniilor de promovare și a comunicării

56. subliniază că este nevoie de o mai bună comunicare și de campanii de promovare îmbunătățite la nivelul UE cu privire la beneficiile acvaculturii și ale consumului de pește;
57. solicită Comisiei să încurajeze organizarea de campanii generice, solide și de lungă durată la nivelul UE în cadrul cărora să se explice meritele produselor de acvacultură din UE în ceea ce privește sustenabilitatea, punând accent pe nivelul ridicat al standardelor de calitate, de bunăstare a animalelor și de mediu al acestor produse în comparație cu cel al standardelor produselor importate din țări terțe, cum este cazul etichetei „Cultivat în UE” (*Farmed in the EU*);
58. subliniază că este nevoie să se încurajeze și să se finanțeze campanii de promovare a sistemelor de calitate regionale, reglementate de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cum ar fi denumirile de origine protejate; solicită Comisiei ca, în cooperare cu statele membre, să lanseze o campanie de informare la nivelul întregii UE, adresată consumatorilor și întreprinderilor, despre acvacultură, în general, și, în particular, despre diferențele dintre standardele ridicate și cuprinzătoare de pe piața europeană și standardele mai reduse care se aplică mărfurilor importate din țări terțe, insistând în mod deosebit asupra consecințelor negative pe care le au pentru siguranța alimentară și sănătatea publică introducerea în Uniune a microorganismelor cu o rezistență deosebită și RAM; subliniază importanța legislației UE privind bunăstarea peștilor de crescătorie în timpul creșterii, transportului și sacrificării pentru satisfacerea așteptărilor consumatorilor și promovarea calității produselor, garantate de standardele UE, comparativ cu importurile din țări terțe;
59. solicită Comisiei să rezerve o sumă adecvată din bugetul de promovare al UE pentru promovarea peștelui și a altor produse pescărești și de acvacultură; consideră că, pentru a încuraja cunoașterea și acceptarea produselor de acvacultură din UE, ar trebui lansată o campanie amplă de marketing, bazată pe principii comune și care să acopere toate statele membre, creată ca o măsură colectivă și cu o intensitate a sprijinului de 80-100 %;
60. sprijină grupurile de acțiune locală în sectorul acvaculturii (FLAG) din cadrul rețelei FARNET în promovarea activităților lor la nivel local, național și european;

Sprijinirea cercetării și a inovării

61. subliniază că FEPAM, care alocă 1,2 miliarde EUR pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii din UE, și alte surse de finanțare, cum ar fi Orizont 2020, oferă o oportunitate pentru inovare;
62. subliniază importanța FLAG, care contribuie la dezvoltarea pescuitului și a acvaculturii în anumite zone, consolidând resursele locale de pescuit și încurajând inovarea și diversificarea în domeniul pescuitului și al acvaculturii;
63. solicită Comisiei să susțină cercetarea cu privire la *virusul herpetic al stridiilor* și combaterea acestuia;

64. își exprimă îngrijorarea cu privire la impactul unor specii alogene invazive asupra acvaculturii europene; subliniază importanța unei aplicări fundamentate științific, eficace și proporționale a Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (SAI) pentru a proteja atât acvacultura europeană, cât și speciile indigene și ecosistemele autohtone; solicită Comisiei și statelor membre să susțină cercetarea și inovarea în scopul combaterii celor mai problematice SAI;
65. îndeamnă Comisia și statele membre să susțină combaterea speciei *Ocenebra inornata* (organisme acvatice originare din Japonia care atacă stridiile);
66. subliniază că Orizont 2020 și Programul-cadru 9 (PC9) ar trebui să sprijine în continuare activitățile de cercetare în domeniul acvaculturii care au rolul de a îmbunătăți competitivitatea sectorului și de a răspunde la chestiunile evidențiate în cadrul conferinței Comisiei din 2016 intitulată *FOOD 2030* (Alimente 2030) și în avizul Grupului la nivel înalt de consilieri științifici privind „Produse alimentare din oceane”;
67. consideră că Comisia ar trebui să se consulte cu reprezentanții Platformei europene pentru tehnologie și inovare în acvacultură (EATIP) și cu Consiliul consultativ pentru acvacultură cu privire la temele prioritare care trebuie incluse în planurile strategice naționale;
68. solicită să se realizeze investiții în cercetare, studii și proiecte-pilot privind practicile de acvacultură bazate pe ecosistem, în special în regiuni ultraperiferice și cu handicap demografic;
69. subliniază că ar trebui consolidată cooperarea dintre comunitatea științifică, pe de o parte, și producătorii din sectorul acvaculturii și alte părți interesate din amonte și din aval de producători, pe de altă parte;
70. solicită ca, pe baza celor mai bune recomandări științifice, să se stabilească protocoale standard la nivelul UE pentru colectarea de date pentru monitorizarea și îmbunătățirea practicilor de gestionare a acvaculturii și de producție acvicolă, precum și a impactului social, economic și asupra sănătății și a mediului pe care îl au aceste practici, atât pentru fermele piscicole marine, cât și pentru cele de apă dulce;
71. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze tehnologii inovatoare și ecologice în acvacultură, precum sistemele acvaponice, pentru a produce alimente într-o manieră sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și pentru a evita efectele negative asupra mediului înconjurător;
72. solicită Comisiei să încurajeze explorarea de oportunități în vederea dezvoltării în continuare a acvaculturii de alge marine, un sector cu valoare ecologică și economică, cu respectarea corespunzătoare a sustenabilității sociale și ecologice;

Încurajarea formării și a ocupării forței de muncă

73. invită statele membre, cu sprijinul Comisiei dacă este în beneficiul acestora, să garanteze formarea profesională corespunzătoare în domeniul acvaculturii și ia act de posibilitatea de recalificare a pescarilor profesioniști în direcția unor metode alternative de gestionare a mediilor acvatice, ceea ce ar contribui, de asemenea, la crearea de locuri de muncă pentru femeile și tinerii din regiunile rurale, costiere și ultraperiferice, pe

insule și, în general, în regiunile care depind în mare măsură de activitățile de pescuit și de acvacultură;

Creșterea sustenabilității sectorului acvaculturii din UE

74. subliniază rolul important al femeilor în sectorul acvaculturii și nevoia de a adapta legislația la această realitate și de a acorda atenția cuvenită celorlalte activități conexe acvaculturii, precum cele dezvoltate, printre altele, de țesătorii sau ambalatorii de plase de pescuit;
75. constată că, până în prezent, sistemele inovatoare care vizează creșterea peștilor într-un mod cât mai apropiat de ecosistem, folosind hrană naturală, nu au fost prezente pe piața europeană într-o măsură suficientă; solicită îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru astfel de sisteme;
76. consideră că este nevoie de investiții pentru a exploata potențialul și a asigura sustenabilitatea sectorului acvaculturii, pentru protecția mediului și pentru furnizarea de bunuri publice și, prin urmare, solicită majorarea finanțării pentru proiectele de cercetare, inovare și producție sustenabilă, orientată spre calitate; invită Comisia și statele membre să continue procesul de simplificare și reducere a sarcinii birocratice pentru sectorul acvaculturii, inclusiv pentru piscicultorii care administrează iazuri;
77. subliniază că încurajarea cooperării dintre activitățile de inovare și cercetare din sectorul acvaculturii și programele universitare specifice va aduce noi idei și va spori interesul față de acest sector economic;

Asigurarea unui nivel adecvat de finanțare prin intermediul FEPAM și al altor fonduristructurale

78. salută promovarea acvaculturii sustenabile și competitive ca una dintre prioritățile FEPAM; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la faptul că, în conformitate cu concluziile studiului publicat în 2014 de Curtea de Conturi Europeană, fondul predecesor FEPAM, și anume Fondul European pentru pescuit (FEP), nu a sprijinit în mod efectiv dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii; constată că, potrivit studiului, la nivel european, măsurile de sprijin nu au fost bine concepute și monitorizate și nu au asigurat un cadru suficient de clar pentru dezvoltarea acvaculturii; constată, de asemenea, că, la nivel național, măsurile de sprijin nu au fost corect concepute sau aplicate, planurile strategice naționale și programele operaționale aferente nu au furnizat o bază îndeajuns de clară pentru promovarea acvaculturii, iar sprijinul din partea FEPAM nu a îmbunătățit cu adevărat situația;
79. subliniază că educația și buna comunicare vor atrage tineri în acest sector, îi vor asigura viitorul și competitivitatea și vor aduce noi tehnologii și inovații în dezvoltarea sa;
80. solicită Comisiei, Parlamentului și Consiliului ca, în cadrul politicii în domeniul pescuitului pentru perioada de după 2020, să crească la 75 % sprijinul investițional pentru acvacultura de apă dulce, pentru a stimula dorința de a investi și a le oferi pisciculturilor ajutorul de care au mare nevoie; de asemenea, solicită Comisiei să elaboreze, împreună cu Banca Europeană de Investiții, o schemă de sprijin pentru rata dobânzii la nivelul UE, pentru investițiile în acvacultură și finanțarea de active lichide;
81. propune, de asemenea, majorarea, pe viitor, a sprijinului UE pentru cercetare-

dezvoltare-inovare în domeniul acvaculturii, în special în domeniile care afectează sustenabilitatea economică și competitivitatea internațională, precum eficiența energetică și eficiența utilizării resurselor, finanțarea pentru dezvoltarea de materiale biologice, reducerea presiunii asupra mediului înconjurător, furnizarea de servicii de mediu de nivel superior etc.;

82. constată că, din cauza adoptării tardive a Regulamentului privind FEPAM și a programelor operaționale din statele membre, operatorii nu au putut începe să valorifice în mod efectiv fondurile FEPAM decât abia spre sfârșitul anului 2016, în cel mai bun caz, ceea ce înseamnă o întârziere de aproape trei ani;
83. solicită simplificarea procedurii și a documentelor care trebuie prezentate în vederea obținerii de finanțare din partea FEPAM;
84. solicită o revizuire orientată către subvenții a tuturor schemelor care ar împiedica promovarea acvaculturii, inclusiv prin intermediul altor instrumente financiare ale UE (precum FEDR);
85. solicită Comisiei să își intensifice eforturile și să furnizeze ajutorul suplimentar necesar pentru a le permite utilizatorilor FEPAM să obțină acces la finanțare;
86. subliniază că trebuie să se acorde un sprijin mai mare organizațiilor interprofesionale și de producători, astfel încât acestea să poată deveni piloni ai OCP;

O simbioză armonioasă cu pescuitul

87. subliniază că nu ar trebui să existe niciun fel de antagonism între pescuit și acvacultură și că ambele sectoare pot fi perfect compatibile și complementare, în special în regiunile costiere sau insulare, care depind în mare măsură de aceste activități și în care se practică pescuitul la scară mică; prin urmare, solicită să fie dezvoltate în continuare instalațiile pentru acvacultura în larg;
88. subliniază că acvacultura marină este compatibilă și complementară cu pescuitul costier în regiunile ultraperiferice și solicită Comisiei să susțină dezvoltarea pisciculturii și a tehnicilor de selecție varietală în apele calde din zonele tropicale sau subtropicale; solicită Comisiei să evidențieze rolul femeilor în cadrul pescuitului costier artizanal și al tuturor activităților conexe;
89. solicită Comisiei să aloce mai multe resurse financiare metodelor de producție acvicolă responsabile din punctul de vedere al mediului, cum ar fi sisteme de acvacultură de reținere cu circuit închis în mare și sisteme de recirculare pe uscat în vederea reducerii impactului negativ al acvaculturii asupra habitatelor, a populațiilor de pește sălbatic și a calității apei;
90. reiterează opiniile deja exprimate în Rezoluția sa referitoare la adoptarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani și subliniază că reducerea prejudiciilor cauzate de cormorani și de alte păsări de pradă fermelor de acvacultură este un factor esențial în cadrul costurilor de producție și, prin urmare, pentru supraviețuirea și competitivitatea fermelor în cauză; solicită statelor membre să aplice excepțiile actuale în cazul stârcilor și al cormoranilor și invită Comisia să revizuiască starea de conservare a vidrei;

91. solicită Comisiei ca, împreună cu statele membre, să ia măsuri pentru a reduce drastic populația de cormorani folosind toate metodele pentru ca, pe de o parte, să fie asigurată supraviețuirea populației de cormorani și, pe de altă parte, să nu fie create amenințări pentru alte specii și să fie împiedicată deteriorarea acvaculturilor în cauză;

o

o o

92. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

